

TOMIK WIERSZY
napisanych przez dzieci

35

wersów
na

35 LAT

CENTRUM KULTURY
W ŁUBNICACH

35
LAT
CENTRUM
KULTURY
W ŁUBNICACH

35
LAT
CENTRUM
KULTURY
W ŁUBNICACH

„Biblioteka – miejsce wspomnień i marzeń”

Trzydzieści pięć lat biblioteki
w Łubnicach minęło nam.
Mój tata opowiadał mi,
że lubił z kolegami
spędzać czas tam.

W przedszkolu rodzice zabrali
do biblioteki mnie, bym zobaczyła,
ile ciekawych książek, tam kryje się.
Jest tam bardzo miła Pani,
która lubi czytać z nami.

Amor do książek mnie wtedy porwał
i zastanawiam się, jak teraz bez godziny
w bibliotece wyglądałby mój dzień.
Tam odkryłam świat bajkowy,
kolorowy, wyjątkowy.

Literatura w życiu wielką
wartość ma, każdy to powie:
poprawia wyobraźnię w mojej głowie.
Biblioteka to mądrości rzeka.
Tu zawsze na mnie dobra książka czeka.

Przyjdź! Nie zastanawiaj się!
W bibliotece spędź swój czas,
tyle książek tutaj masz...
Bajki, wiersze i powieści!
Ogłaszamy dobre wieści!

Każdy kto tu przyjdzie,
bez książki już nie wyjdzie.
Pamiętajmy, że przyszłość to my.
A nasza kultura i biblioteka,
jest przyjacielem człowieka.

Każda książka opowiada
historię nową i ciekawą.
A czytanie jest świetną nauką i zabawą.
Uczcijmy więc trzydziestopięciolecie
biblioteki dzień, by okazać,
jak bardzo cieszymy się.

Zuzanna Gil, lat 12

„W sercu kultury”

W centrum gminy, gdzie cisza
i śmiech splata,
stoi miejsce niezwykle –
pełne światła i świata.
Już trzydzieści pięć lat
otwiera swoje drzwi,
Jakby mówiło cicho: „Wejdź
i zacznij tu snić.”

Tu każdy może odkryć coś,
czego jeszcze nie znał,
Tu zwykły dzień zmienia się
w przygodę bez końca.
Pani Beata pilnuje,
by wszystko tu trwało,
By każde małe marzenie
szansę swą dostało.

Pamiętam, gdy pierwszy raz
przyszedłem tu nieśmiało,
I miejsce to od razu
jakby mnie rozpoznało.
Śmiech, rozmowy, muzyka –
wszystko było nowe,
A jednak takie bliskie
i jakby już gotowe.

W bibliotece obok,
wśród książek po brzegi,
Pani Ewa otwiera niezwykle szeregi –
bo każda książka
to drzwi do innego świata,
Gdzie można być kimś innym...
Nawet na długie lata...

Tu uczymy się marzyć,
próbować tworzyć,
I nawet małe kroki
w coś wielkiego włożyć.
Bo kultura to nie tylko
koncerty czy scena,
To miejsce, gdzie rośnie w nas siła i idea.

I wiem, że w kolejne lata –
może znów trzydzieści pięć
ktoś jak ja tu przyjdzie
i będzie czegoś chcieć.
Bo takie miejsca
nie znikają mimo czasu i mody.
One żyją w nas długo –
są częścią dzieciństwa,
jego wiecznej urody.

Marcelina Ziółkowska, lat 13

„Biblioteka to nasz świat”

*Jest w naszej gminie miejsce magiczne,
nikt go nigdy nie ominie.*

*W Centrum Kultury się schowała,
piękna, czysta i wspaniała
Biblioteka Publiczna nasza mała.*

*Książek na półkach w niej
jest bardzo wiele
i wszystko na nich się ładnie ściele.
Od historycznych po obyczajowe,
są też wiadomo i przygodowe.
Każdy więc znajdzie tu coś dla siebie.*

*Pani bibliotekarka nasza miła,
zawsze nam dobrze doradziła.
Czy to młodemu, czy to starszemu,
potrafi dobrać coś po swojemu.
Polecić można ją każdemu.*

*Lektury szkolne często
w bibliotece się przewijają
i całą młodzież do czytania zapraszają.
Każdy więc uczeń bez względu na wiek
do biblioteki niech uda się w bieg,
by poznać książek fascynujący świat.*

*W naszej drogiej bibliotece
rzędy encyklopedii i słowników
też znajdziecie.
Przyjść tu może młody człowiek,
książka na wszystkie pytania
mu odpowie.
Pozna więc świat, o którym
nie śniło mu się w głowie.*

*Kiedy deszcz za oknem pada,
biblioteka wciąż cicho podpowiada,
w książkach skarby różne drzemią,
które nudę w ciekawą historię
nam zamieniają.
Czas zaś w piękną opowieść
nam przemieniają,*

*Szanujmy więc nasze biblioteki,
bo to skarbiec jest na wieki.
Tam marzenia się wszystkich rozwijają,
ludzie młodzi wiedzę zdobywają
i na cały świat ją rozdają.*

Nikola Piotrowska, lat 11

„W krainie książek”

W Centrum Kultury, w gminie Lubnice,
jest pewne miejsce, znane nam mile.
Nie jeden dzień, nie jeden rok,
lecz 35 lat od otwarcia minęło – to
SZOK!
Zgadnijcie sami, jak się nazywa?...
To biblioteka! Nasza, prawdziwa!
Jedyna taka i wyjątkowa...

Znajdziesz w niej wszystko,
co tylko chcesz,
Przyjdzie tu mały i duży też.
Książeczki, książki, komiksy, prasa,
jest tutaj tego cała masa.
Grube i cienkie, małe i duże,
są kolorowe i wielotomowe...
Można wybierać na każdą głowę.

Wchodząc, widzimy przepiękny tron,
a na tym tronie królowę książ.
Umie doradzić i przekonać,
że ten egzemplarz pasuje do nas.
Czasami jesteśmy mile zaskoczeni,
jak Pani Ewa czytanie w wycieczkę
zamieni,
Która nam daje wiele radości...

Miło się witam i grzecznie pytam:
„Co dziś dostanę do poczytania?”
bo w mojej głowie znak zapytania.
Po co mam sięgnąć, już nie wiem sama...
Bajki czy baśnie? Powieść czy wiersz?
A Pani mi mówi: „Wypożyczaj, co
chcesz”.

Więc biorę książki
o pięknych przygodach,
co mnie rozbawia i zaciekawia.

Na koniec wiersza, powiem Wam szcze-
rze:
Nasza biblioteka to wiedza książkowa,
i dla naszego umysłu,
wspaniała odnowa.
Wiele tajemnic tutaj się chowa,
A w każdej książce wspaniała przygoda.
Więc wypożyczaj i czytaj śmielej,
Zostań dla niej dziś przyjacielem!

Izabela Gołpyś, lat 10

„Miejsce niezwykle”

W Łubnicach jest takie
miejsce niezwykle,
Gdzie cisza zmienia się w dźwięki
tak piękne...

Każdy tu znajdzie miejsce dla siebie
i choć to ziemia, czuje się jak w niebie,
bo sztuka mówi językiem serca.

Na ścianach obrazy snują opowieść,
o chwilach dawnych
i nowych jak powietrze.
Kolory płyną jak rzeka na świetle,
Zatrzymują czas w jednym momencie,
Byś mogła zobaczyć więcej niż zwykle.

Dziecięcy śmiech rozbrzmiewa w salach,
gdzie wyobraźnia nie zna już granic.
Papier i farby tworzą marzenia,
co w sercach zostaną bez zapomnienia,
i rosną razem z każdym dniem.

Muzyka płynie przez korytarze
jak echo dawnych i nowych zdarzeń,
dźwięki unoszą się lekko w powietrzu,
dotykając duszy gdzieś w jej wnętrzu,
tworzą harmonię pełną spokoju.

Spotkania ludzi, rozmowy długie,
łączą pokolenia w drogi wspólne.
Tu każdy głos ma swoje znaczenie,
i niesie w sobie ważne istnienie,
bo razem łatwiej budować świat.

Na scenie światło tańczy wśród cieni,
a każdy spektakl coś w nas odmieni.
Słowa i gesty splatają się w całość,
budując emocji prawdziwą trwałość.
Tu teatr żyje w każdym spojrzeniu.

Centrum Kultury w sercu Łubnic bije.
Tu każda chwila naprawdę żyje.
To dom dla sztuki, marzeń i ludzi,
który nadzieję w codzienności budzi
i zostaje w pamięci na długo.

Natalia Gawron, lat 11

„35-lecie Centrum Kultury”

Dziś święto naszego Centrum Kultury,
cieszymy się i wznosimy ręce do góry.
35-lecie dochodzi ciężkiej pracy kultury,
przez lata dla ludzi dobrem popłaca.
Płynie czas a Centrum Kultury
wciąż jednoczy nas.
Historia się zapisuje
i społeczność naszą integruje.
Były i są śpiewy,
występy i tańce
co rozpowszechnia naszą gminę
na krańce .
Serca nasze radością przepełnione
bo w Centrum Kultury,
każdy może być dostrzeżony .
Raz było gorzej, raz lepiej,
ważne, że wszystko do przodu gna ,
biblioteka miejsce swoje tu ma .
Księgozbiór zaś liczny posiada.
Niech Centrum Kultury jednoczy nas
oby tak zostało cały czas.

Mateusz Kordos, lat 13

„W centrum Łubnie”

Centrum Kultury?

Co to takiego?

Niektórzy myślą, że to jakaś instytucja,

a to taka trochę rewolucja!

W każdym dniu coś się dzieje -

w poniedziałek angielski,

we wtorek śpiewanie,

a w czwartek malowanie,

w piątek taniec i akrobatyka,

w sobotę lekkoatletyka,

a w niedzielę świętowanie

i wielkie odpoczywanie.

Na ścianach wisi galeria sztuki,

a na scenie występy i różne sztuczki.

Pani dyrektor zawsze uśmiechnięta

wita wszystkich od drzwi

choć czasem jest padnięta.

Pozostali pracownicy wcale nie gorsi -
uśmiech nam dają

i muzykę nam puszczaają.

Na zewnątrz grillowanie

i przy ognisku śpiewanie.

Koncerty też czasem nam oferują

oraz lot balonem sponsorują.

I dożynki robią też,

a zabawa przednia jest.

Pan Mariusz, w drzewie dłubie

i figurki nam różne wyskubie.

Pani Aneta – fotograf zapalony -

zawsze nam reportaż robi postrzelony.

Pani Ewa książki oferuje

i czytanie nam proponuje.

Takie oto Centrum Kultury

w Łubnicach mamy

I nikomu nie oddamy!

Bo to nasza wspólna sprawa,

by takie miejsca w gminach posiadać!

Filip Szalach, lat 11

„Nasze Centrum Kultury!”

Jest takie miejsce – Lubnice –
co kulturą opływa,
gdzie budynek

Centrum Kultury się wznosi.
Gwar tam ogromny, śpiewy i tańce,
a czasami też są dmuchańce.
Pełne pomysłów to miejsce,
trzydzieści pięć lat historii napisane.
Książek bez liku, ciężko je zliczyć,
półki uginają się pod ich ciężarem,
Tolkien, Brzechwa, Sienkiewicz, Prus,
wymienić ich wszystkich
to wielka sztuka,
a biblioteka woła tego, kto ją szuka.
Różni w tym miejscu artyści byli,
Mali, Duzi I ci Wielcy.
Tradycja tu gości, scena folklorem tętni,
bo słynna w okolicy Biesiada Lubnicka
się zaczyna.
Ludzi gromadzi przy stołach obfitych,
słyszeć tam radość
i widzieć uśmiechnięte miny.

Młodzież skrzydła rozwija,
tradycje podtrzymuje,
a tłum im wiwatuje.
Budynek Centrum Kultury co roku
pięknieje,
szare ściany dawno zniknęły.
Teraz wszędzie kolorowo,
od prac naszych marzycieli.
Tutaj pamięć jest wciąż żywa,
o tych co zginęli i co żyją.
W Lipinach park dziś tętni kulturą,
sztuka ożywa pod gołym niebem.
Tradycja z nowoczesnością
łączy pokolenia,
pod dachem stworzonym z nieba.
Niech kolejne lata
przyniosą twórczą moc,
niech nowe pokolenia tworzą karty
historii.
Za każdą wystawę, koncerty i wiersze,
serdecznie dziękujemy,
bo z kulturą przez kolejne lata
iść chcemy.

Eryk Pogorzelski, lat 14

„Tam, gdzie słowo nie gaśnie”

W Łubnicach dziś cisza ma złoty,
podniosły ton,
Jakby sam czas ukłęknał
przed wspólny tu dom.
Trzydzieści pięć lat – to nie liczba,
lecz ślad,
Co z ludzkich rąk serc
zbudował ten świat,
A w pamięci zostaje
ten wspólny nam ton.

Biblioteka jak latarnia
wśród codziennych dni,
Gdzie słowo nie milknie,
lecz spokojnie się tli.
Tu książka otwiera człowieka od środka
i prowadzi go dalej jak zwykła troska,
a wiedza rozświetla
codzienny nam mrok.

A Centrum Kultury jak puls
w jednej piersi,
Co łączy pokolenia w najprostszej pieśni.
Tu scena tchnie oddechem marzeń,
A każdy występ jest spełnieniem zdarzeń
i w sercach zostaje
ten wspólny nam głos.

Ile razy te mury słyszały już śmiech,
ile razy wzruszenie zatrzymało oddech?
Tu rodzi się cisza po wielkim brawie
i zostaje w człowieku na długo
w tej sprawie
Jak echo, co wraca
przez każdy nasz czas.

Tu dziecko po raz pierwszy dotyka
świata słów,
Tu dorosły odnajduje
zapomniany znów cud.
Jednych książka prowadzi
przez nieznany brzeg,
Innych scena unosi ponad zwykły bieg
i każdy tu odnajduje swój sens.

Trzydzieści pięć lat to historia i trud,
to codzienny, cichy, a niezwykle lud.
To ludzie, co dali temu miejscu
swój czas,
By mogło oddychać i trwać pośród nas
i świecić jak światło
przez długich bieg lat.

Niech dalej tu płynie ten wspólny,
jasny ton,
Niech biblioteka i scena budują
jeden dom,
Niech Łubnice niosą tę dumę
przez świat
Jak ogień, co nie gaśnie mimo biegu lat,
bo w nich bije kultura
i wspólny nasz głos.

Zuzanna Piwońska, lat 12

„Łubnice 35 lat”

*W Łubnicach miejsce wyjątkowe mamy.
Do którego bardzo chętnie zaglądamy.
Centrum Kultury wszystkich dziś
zaprasza,
Bo to jest wspólna duma nasza.
Od trzydziestu pięciu lat
działa wspólnie,
I rozwija talenty wytrwale.
Biblioteka książki nam otwiera,
i do czytania dzieci zachęca teraz.
Tu można śpiewać, tańczyć, malować,
a swoje pasje pięknie rozwijać.
Na scenie słuchać muzykę i brawa,
bo każdy występ to wielka sprawa.
Pani Dyrektor Beata Wójtowicz czuwa,
By kultura w Łubnicach
była zawsze żywa.
Z uśmiechem wszystkich
serdecznie wita,
I o nowe pomysły ciągle pyta.*

*Pani Edyta rachunki pilnuje,
i nad finansami dobrze pracuje.
Pani Aneta ludzi informuje,
i ciekawe wydarzenia promuje.
Pani Ewa w bibliotece działa,
by każda książka dzieci zachwycala.
Pan Mariusz pomaga każdego dnia,
i wiele talentów artystycznych ma.
Tu dzieci uczą się gry i śpiewania,
powstają piękne prace do oglądania.
Są konkursy, koncerty i spotkania,
które dają wszystkim wiele radości
od rana.
W Łubnicach kultura pokolenia łączy,
i wspólnej prac każdego uczy.
Tu starsi i młodszy razem bywają,
i piękne wspomnienia razem tworzą.
Niech Centrum Kultury dalej rozkwita,
i nowych gości serdecznie wita.
Niech trwa kolejne, szczęśliwe lata,
bo kultura jednoczy cały świat!*

Natalia Chmielewska, lat 12

„Małe miejsce, wielkie serca”

Trzydzieści pięć lat mija
jak cichy strumień czasu.
W niewielkim Centrum Kultury
bije wielkie serce.
Nie mierzy się go liczbą talentów
i różnych wspomnień.
Mierzy się je obecnością ludzi.
Tu zawsze ktoś znajdzie życzliwe słowo.
tu ludzie stają się bliżsi sobie.
Przez lata otwierały się te same drzwi.
A za nimi czekała wspólnota.
Dzieci przynosiły
swoje pierwsze prace plastyczne.
Młodzież odkrywała
nowe zainteresowania.
Dorośli znajdowali chwilę wytchnienia.
Wszyscy dzielili się wspomnieniami.
Przy stołach rodziły się rozmowy.
W salach rozkwitały pomysły.
Na zajęciach budziła się wyobraźnia.
Podczas spotkań umacniały się więzi.
Każdy wносił coś wyjątkowego.
Nie było potrzeby wielkich scen.
Wystarczyła serdeczność
i otwarte drzwi.
To miejsce rosło razem z ludźmi.
Towarzyszyło ich radością i troską.
Było świadkiem codziennych historii.
Tych zwyczajnych,
a przez to najpiękniejszych.
Przez trzydzieści pięć lat nie brakowało
zaangażowania.
Nie brakowało pomysłów ani uśmiechu.
Nie brakowało ludzi gotowych razem.

To właśnie oni tworzyli kulturę.
Kulturę bliską, prostą i prawdziwą.
Dziś z dumą wspominamy minione lata.
Dziękujemy wszystkim,
którzy byli częścią tej drogi.
Za czas, serce i oddanie.
Za każdą wspólną inicjatywę.
Za budowanie miejsca,
które łączy ludzi.
Niech kolejne lata przyniosą jeszcze
więcej cudownych wspomnień.

Klaudia Szczepanek, lat 10

**Copyright by Centrum Kultury
w Łubnicach 2026**

Wydawca:

Centrum Kultury w Łubnicach
Łubnice 74,
28-232 Łubnice
tel. 15 8659241

e-mail: kontakt@ck.lubnice.eu

Opracowanie i skład:

Beata Wójtowicz

Wiersze:

uczniowie Szkoły Podstawowej w
Łubnicach, Szkoły Podstawowej
w Gacach Słupieckich oraz Szkoły
Podstawowej w Ruszcy

Druk i wydanie:

Szostak Druk, rok wydania: 2026

ISBN 978-83-978161-1-4

Nakład: 100 egz.

Wszelkie prawa zastrzeżone

35

LAT

CENTRUM
KULTURY

ISBN 978-83-978161-1-4